

at boet får mulighed for at likvidere et års kapitaltab i et andet års kapitalvinding, og dette såvel hvor tabsåret ligger *efter* vindingsåret, som hvor det ligger *før* dette, medens kommissionsudkastets regler kun gav adgang hertil i sidstnævnte tilfælde.

#### Til § 141.

Med hensyn til bestemmelsen i stk. 2 bemærkes, at realisationer af et dødsbos aktiver ofte vil være et normalt led i bobehandlingen som en forudsætning for gennemførelsen af boets deling mellem arvingerne og udredelsen af de forskellige med skiftet forbundne afgifter. Hvor arvingerne imidlertid ønsker at beholde og videreføre en af afdøde drevet virksomhed o. lign., men kravet om udredelsen af kapitalvindingsskatten til dennes lovhjemlede faldstid stiller sig hindrende i vejen herfor, bør der være mulighed for at indrømme henstand eller afdragsvilkår, således at en realisation undgås, og den foreslåede bestemmelse afgiver hjemmel herfor.

#### Til § 142.

Hvor afdøde efterlader sig ægtefælle, med hvem han har levet i formuefællesskab, skal hele fællesboets kapitalvinding medtages ved boets ansættelse. Dette gælder — på tilsvarende måde som for indkomstens vedkommende — også kapitalvinding vedrørende fællesboet, erhvervet af ægtefællerne i tiden før dødsfaldet, men efter udløbet af det sidste indkomstår, der har dannet grundlag for ægtefællernes skatteansættelse, ligesom det gælder den i § 138 omhandlede værdistigning. Som det fremgår af stk. 1, 2. punktum, ydes der i disse tilfælde dobbelt så stort et fradrag som i andre boer. Hele kapitalvindingsskatten skal udredes af boet, men for den dels vedkommende, der svarer til den længstlevende ægtefælles boslod, og for hvilken ægtefællen hæfter som boslodsberettiget, hvis den ikke betales af boet, jfr. bestemmelsens stk. 2, sammenholdt med § 69, stk. 3, skal der ifølge bestemmelsens stk. 3 kunne meddeles henstand, „når for-

holdene taler derfor“. Betingelserne for at indrømme sådan henstand er således ikke så snævert afgrænset som for den henstand, der i medfør af § 141 iøvrigt kan indrømmes boet, og man har ved bestemmelsen villet muliggøre, at ægtefællen, hvor det skønnes rimeligt, kan få udlæg af sin boslod, uden at den herpå faldende del af kapitalvindingsskatten udredes, mod at der etableres en henstand eller afdragsordning for ægtefællen.

#### b. Dødsboer, der undergives privat skifte.

#### Til §§ 143—147.

I modsætning til, hvad der gælder indkomstbeskatningen, har man pålagt det privat skiftede bo (og ikke arvingerne hver for sig) skattepligt for den kapitalvinding, der erhverves under det private skifte. Som nærmere udviklet i de indledende bemærkninger til nærværende afsnit har man af hensyn til en kontinuerlig beskatning af kapitalvinding ment det påkrævet at inddrage værdistigning på de i et dødsbo foreliggende aktiver indtil opgørelsen til arveafgiftssvarelse under kapitalvindingsskatten, hvilket under hensyn til det i de indledende bemærkninger anførte (hensynet til en ligestilling af arvingerne og undgåelse af de problemer, der ellers ville opstå i forbindelse med boets deling mellem disse) synes at måtte medføre, at denne beskatning også i privat skiftede dødsboer sker hos boet. At det privat skiftede bo, når det private skifte indledes i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet, skal beskattes af den kapitalvinding, der er indvundet før dødsfaldet, men efter udløbet af det indkomstår, der har dannet grundlag for afdødes sidste skatteansættelse, stemmer iøvrigt med, hvad der gælder med hensyn til indkomstbeskatningen.

De i de heromhandlede paragraffer indeholdte bestemmelser svarer iøvrigt — med de ændringer der følger af forholdenes forskellighed — til, hvad der gælder for offentligt skiftede boer.